

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **PRO CIVITAS s.r.o.** so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 45 869 464, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karpatská 18, proti povinnej **E. I.**, bývajúcej v B., **o vymoženie 589,40 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn. 6 Er 2114/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici uznesením z 31. októbra 2013 sp.zn. 15 CoE 101/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením zo 14. februára 2013 č.k. 6 Er 2114/2011-36 exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) vyhlásil za neprípustnú a zastavil. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená úverová zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Konštatoval, že jej súčasťou bola rozhodcovská doložka, ktorá so spotrebiteľom nebola osobitne dojednaná, v neprospech spotrebiteľa vytvorila nerovnováhu práv a povinností a odoprela mu možnosť domáhať sa svojich práv v konaní pred všeobecným súdom. Takáto doložka je v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách neplatná. Dospel k názoru, že neplatnou rozhodcovskou doložkou nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci, preto rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. októbra 2013 sp.zn. 15 CoE 101/2013 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že predmetná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá je neplatná v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného do 31. decembra 2007. Považoval preto za správne rozhodnutie o zastavení exekúcie, ktoré je založené na skutočnosti, že exekučný titul predstavuje nulitný právny akt.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: (a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p), (b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), (c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), (d) odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), (e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a (f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 Cdo 295/2012, 3 Cdo 227/2012, 3 ECdo 9/2013, 3 Cdo 237/2012, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 225/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 6 Cdo 318/2012, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014. Dovolací súd sa

s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. februára 2015

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová